

paa noget saadant, bl. a. fordi han til at kalkere kan faa bedre Kræfter og faa dem billigere end polytekniske Kandidater. Men jeg er ganske enig med den højtærede Undervisningsminister i, at den nævnte Anvendelse af polytekniske Kandidater er meget uheldig. Hvis den højtærede Undervisningsminister vil sige, at Statsinstitutionerne ikke rigtigt forstaar at drage Fordel af sine Ingeniørkræfter og sætte dem i Arbejde paa rette Maade, saa vil jeg give Ministeren Ret. Det er en bekendt Sag, at af den unge Ingeniør under Statsbanerne ventes det ikke, at han skal bestille noget stort eller gøre noget energisk Arbejde, han gaar for en ringe Løn og arbejder saa lidt som muligt, og Resultatet bliver derefter. Hvorvidt man der bruger Ingeniører til at kalkere, ved jeg ikke; jeg vil dog ikke antage det, men jeg skal raade den højtærede Undervisningsminister til at henvende sig til sin Kollega og bede ham have sin Opmærksomhed henvendt paa den Side af Sagen. I det private Liv finder det ikke Sted. I øvrigt er Betalingen for Ingeniører af en saadan Art, at jeg tror ikke, nogen vilde falde paa det.

Imidlertid, det Spørgsmaal, jeg tillod mig at stille, har den højtærede Undervisningsminister svaret paa, og jeg takker for det Svar, jeg saaledes har faaet, jeg haaber, at Ministeren fremdeles vil have Opmærksomheden henvendt paa Spørgsmaalet, thi ganske bortset fra de Elever, som man kan sige overflødig benytter Lærestalten, fordi de ikke gennemfører Studiet, er der Brug for flere Kræfter end dem, der nu uddannes, og hvorledes man end stiller det, tror jeg aldrig, man vil komme bort fra, at et forholdsvist stort Procentantal optager Lærestaltens Studielokaler uden at kunne gennemføre Studiet; det ligger i selve Studiets Vanskelighed. Det er ikke nok at møde med en god Forberedelse og med Evner; der kræves en ret betydeligt Fond af Energi, denne Evne til at holde sig selv til Arbejdet, der saa ofte svigter for de studerende, hvilket gør, at Studentertilværelsen er en af de risikableste, man kan sætte unge Mænd i. Dette tror jeg derfor ikke, man kommer helt bort fra, og selv med skærpede Bestemmelser vil det nok vise sig, at der stadig er for lidt Plads. Jeg haaber, at Ministeren stadig vil have Opmærksomheden henvendt paa at løse det vigtige Spørgsmaal at skaffe en polyteknisk Lærestalt med de nye og

større Lokalteter, den sikkert fremtidig vil komme til at tiltrænge.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man foretog derpaa:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af nye Professorater ved den polytekniske Lærestalt.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1585).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udfærdigelse af nye Telefonkoncessioner m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1587).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): De Telefonkoncessioner, som er udstedte i Henhold til Lov af 11. Maj 1897, er nu dels udløbet, dels i Færd med at udløbe, og det har derfor været nødvendigt i nogen Tid at undersøge Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde benytte den Ret, som samtlige disse Koncessioner indeholder for Staten til at overtage Telefonanlægene, eller hvorvidt man skulde forlænge Koncessionerne og da paa hvilke Vilkaar. I selve Loven af 1897 er der hjemlet Mulighed for Forlængelse af de nugældende Koncessioner for et Tidsrum af 15 Aar, men fra alle Sider har man været enig om, at en saadan umiddelbar Forlængelse af de gældende Koncessioner vilde være uheldig og ikke stem-